

96 . Nufăru | Județ: Tulcea | Punct: Cetatea roman-bizantină Bufet (proprietate Vasile Dumitrescu) | Anul: 1995

Anul: 1995

Cod RAN: 161062.01

Perioade: Evul Mediu

Epoci: Epoca medievală timpurie

Tipuri sit: amenajare/construcție

Categorii sit: Apărare (construcții defensive)

Autori: Corneliu Andonie, Oana Damian, Gheorghe Mănucu-Adameșteanu

Instituții: Muzeul Militar Național "Regele Ferdinand I", Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Municipiului București

Șantierul arheologic Nufăru

Raport

Campania desfășurată în 1995 în așezarea fortificată de tip urban de pe teritoriul actualului sat Nufăru, finanțată de MMN (care a asigurat forța de muncă ostășească), de IAB și de ICEM Tulcea, a urmărit studierea viețuirii din secolele X - XIII și obținerea de informații privind traseul fortificației bizantine de aici. S-au realizat săpături în mai multe puncte, după cum urmează:<P>

<P>

A. Bufet.

Cercetările începute în zona centrală a satului Nufăru în 1992, prin trasarea unei suprafețe S 1 B(ufet), cu dimensiunile de 13 x 6,60 m, orientată est-vest, au continuat în vederea studierii viețuirii din interiorul așezării fortificate din epoca bizantină, descoperindu-se două locuințe cu vetre înconjurate de pietre, databile în prima jumătate a sec. XI și epuizându-se cercetarea unor gropi menajere (opt aparținând nivelului sec. XII - XIII și două aparținând nivelului sec. XI). <P>

Materialul arheologic descoperit este reprezentat în special de ceramica, specifică secolului XI, aparținând categoriei comune (specia nisipoasă cu decor incizat, cea cenușie cu decor lustruit, cea caolinoidă pictată cu vopsea roșie), cât și celei de factură superioară (amfore, vase smălțuite, olive sau divers colorate, cu decor în relief); au mai fost descoperite și o serie de obiecte mărunte din lut, os, corn, piatră, fier, bronz, sticlă, dintre care remarcăm două cruciulițe simple din bronz și un ou din lut smălțuit fragmentar; la acestea se adaugă și o serie de monede (în special din sec. XI).<P>

<P>

B. Curtea lui Vasile Dumitrescu

<P>

Interesul științific în acest punct, cu o stratigrafie foarte interesantă, din epoca romană până în secolul XIII, și mai multe ziduri de incintă, este legat de epuizarea zonei disponibile, de lămurirea orientării și cronologiei zidurilor descoperite în 1993, de obținerea de date stratigrafice pentru nivelele bizantine târzii, ca și pentru cele romane. În 1995 au putut fi reluate săpăturile în zona cercetată în 1993, continuându-se adâncirea în S 3 (orientată E-V, cu dimensiunile de 10 x 1,50 m) și trasându-se o nouă secțiune S 6 (orientată E-V, cu dimensiunile de 5 x 2 m) pentru a vedea dacă zidurile descoperite în S 2-3/1993 continuă spre sud și pentru verificarea stratigrafiei privind sfârșitul locuirii), precum și o casetă, C 1 (de 3 x 3 m, la vest de această secțiune), pentru a urmări traseul restului de zid din capătul vestic al S 3/1993. În ceea ce privește stratigrafia, menționăm situația din S 3. Ultimele complexe surprinse sunt datate cu stamena devalorizate și poartă urmele unei distrugerii violente, ce poate fi pusă pe seama atacului tătar din 1242. Pentru prima dată în această zonă au fost surprinse materiale din epoca romană. La -3,70 m, a fost descoperită o groapă care

pătrundea sub malul sudic, cu diametrul de 1,00 m și adâncimea de 0,50 m, ce cuprindea câteva fragmente de amfore romane, iar la -3,80 m, în strat, au fost găsite fragmente din partea superioară a unei amfore lucrată din pastă deschisă la culoare, decorată cu coaste. <P>

Dintre complexele arheologice, menționăm o locuință de suprafață, descoperită în capătul estic al S 3, la adâncimea de 2,20 m, cu dimensiunile surprinse în secțiune de 1,55 x 1,20 m; latura de nord s-a păstrat pe o înălțime de 0,35 - 0,40 m, fiind formată din 2-3 asize de pietre mici și mijlocii legate cu pământ; podeaua era din pământ negru bătătorit. Locuința, cu urme de bârne arse, a fost distrusă de un incendiu. Pe baza inventarului - amfore bizantine cu torțile supraînălțate, ceramica smălțuită, se poate aprecia că locuința a existat în ultimele decenii ale secolului al XI-lea. Această încadrare cronologică este confirmată de descoperirea unei gropi (gr.2), datată cu un stamenon al împăratului Alexios I Comnenul emis la Adrianopol ? - Philippopolis ? (1092-1118), ce suprapune locuința.<P>

<P>

C. INCINTA DE NORD. Corneliu Andonie, MMN; Oana Damian, IAB; Paul Damian, MNIR<P>

<P>

Sondajele efectuate în zona delimitată de incinta de est (punctul "Dispensar") și respectiv de vest (curtea Ștefan Ene) a cetății bizantine (ridicată la sfârșitul sec. X - începutul sec. XI), pe două dintre străzile care coboară spre Dunăre, au permis depistarea incintei de nord a acesteia. Apărută la -0,60 m, într-o secțiune trasată foarte aproape de Dunăre, pe strada mai apropiată de limita vestică, cu orientarea nord-sud și dimensiunile 9 x 1,50 m, incinta de nord are orientarea NE-SV și lățimea de 2,70 m, a fost surprinsă pe o lungime de 1,50 m (lățimea secțiunii) și pe o înălțime de 2,10 - 2,40 m; paramentele, dintre care cel interior se păstrează pe o înălțime mai mare, sunt construite din blochete de piatră, lungi și înguste, legate cu mortar alb și hidrofug pentru rosturi, iar emplectonul din pietre legate cu mortar alb. Săpătura de anul acesta s-a oprit pe nivelul de construcție a zidului, la -2,70 m, cercetarea urmând a fi reluată într-o campanie viitoare pentru obținerea de elemente de datare a zidului, atingerea nivelului de călcare din cetate, obținerea de informații de ordin stratigrafic și constructiv. Se impune, totodată, în viitor, și efectuarea unor sondaje de control mai spre est, mai aproape de incinta descoperită în curtea dispensarului, pentru verificarea traseului și delimitarea spațiului fortificat.

Informații suplimentare online

[Raportul 327 din cronică.cimec.ro](http://raportul327.din.cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://localizare.pe.harta.folosind.Mapserver.Cimec.ro)
